

„FÉLJÉTEK AZ ISTENT, ÉS NÉKI ADJATOK DICSŐSÉGET!” (Jel. 14:7.) SOLI DEO GLORIA!

RADOSTYÁNI SION

A RADOSTYÁNI EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA * XXVI. ÉVFOLYAM 2. SZÁM * 2018. OKTÓBER * SZERKESZTI: VÁRADY ZSOLT

A TARTALOMBÓL: Levél az Olvasóhoz – Hitvallásosnak lenni * Isten ígéje örökké megmarad
* Lévay József: Gondviselő jó Atyám vagy * Konfirmációk * Kondói krónika, hírek * Kondói Hírnök *
* Október 23. * Vörösmarty: Magyarország címere * Luther nyomában jártunk *
* Lévay József halálának centenáriuma, reggeli és esti imádság *
* Magyar szemmel: 1111 éve volt a pozsonyi csata; az aradi vértanúk emlékére * Krónika, hírek *

A REFORMÁCIÓ HÓNAPJÁBAN A REFORMÁCIÓ SZÁZADÁBÓL VALÓ RADOSTYÁNI ÓNTÁNYÉR KÉPÉVEL KÖSZÖNTJÜK A KEDVES OLVASÓT!

Az öntött óntányér domborművei bibliai jeleneteket ábrázolnak, középen Nőé hálaáldozata, miután az özönvíz véget ért, és kijöhetett családjával a bárkából. Német nyelvű felirata van, valószínűleg a magyarországi reformáció német kapcsolatai során került az egyházközség tulajdonába. Egy XX. század eleji egyházközségi leltárban még szerepel 1576-os évszámmal, ma a miskolci Herman Ottó Múzeum Történeti Gyűjteményében őrzik (Ltsz. 53.806.I), és jelenleg ki van állítva a múzeum régi épületében, a Papszeren a reformációt bemutató kiállításon

Levél az Olvasóhoz

MIT JELENT VALLÁSOSNAK LENNI

A régi világban teljesen pozitív értelemben vett kijelentést ma már sokan nem úgy értelmezik. Csupán vallásosnak lenni ma már nem lehet végső cél. Vallásosnak lenni egy vallási közösség előírásainak formai teljesítését jelenti. Az sem közömbös, hogy milyen vallásról beszélünk, így milyen előírásokról. Keresztyénről, azon belül milyen felekezetről vagy szektáról, vagy muszlimról, zsidóról, vagy más egyébről. A vallás a forma, mint a kancsó bornál a kancsó. Üresen nem sokat ér. Sőt képmutatóvá is torzulhat. (Lásd: keresztyén népek egymás elleni háborúi, az ellenreformáció kegyetlenkedései, vallási fanatizmus...) Meg kell tölteni tartalommal, jelen esetben a hit meglétének látható megnyilvánulásaiival, a jézusi hit jó cselekedeteivel, a Lélek gyümölcseivel. A VALLÁSOSSÁG értelmét az adja, hogy keretül szolgál a hit megélésének, mederben tartva azt, nem engedi parttalanná válását. Ma tehát a pozitív értelemben vett „vallásosnak lenni” kifejezést így pontosítanám: hitvallásosnak lenni. A magyar nyelv egyik csodája ez a szóösszetétellel alkotott kifejezés is: HITVALLÁS, HITVALLÁSOS. Egyébként a mai embert nem nagyon fenyegeti ez: vallásosnak lenni. Van iskolánk. Református iskolában elengedhetetlenül fontos az, hogy az evangéliumi jézushit kifejeződésének, megélésének formáit a keresztyén erkölcs szerint a gyerekek előtt hitben és példaként járó pedagógusok és az élet iskolájában minden felnőtt, azaz mi, megtanítsuk, „odaéljük” a reánk bízott gyermekeknek, hogy otthonosan és benne éljenek az egyházban (tisztában lenni az istentisztelet liturgiájával, bibliaismeret, egyháztörténeti ismeretek, imádságok és énekek ismerete, keresztség, konfirmáció, úrvacsora, s tenniakarás a közösségért). Fel kell ébreszteni a lelkekben a vágyat a konkrét gyülekezethez való tartozásra, és a hit megélésére, gyakorlására. Hitvallónak lenni azt jelenti: Isten akaratát és nem emberek tetszését keresve élni. Vajon a mi életünk mennyire hitvalló élet, mennyire hirdeti Isten akaratát, és mennyire élünk benne az Anyaszentegyházban, mennyire ragaszkodunk saját gyülekezetünkhöz, és milyen áldozatok meghozatalára vagyunk képesek és képesek érte? És Jézus parancsa szerint mennyire szeretjük egymást? Csupán vallásosak vagy hitvallásosak vagyunk-e? Kinek-kinek, neked is, nekem is megválaszolendő kérdések.

2018. a reformáció havában

Lelkipásztorotok

**„Az ég és a föld elmúlnak, de az én beszédeim
semmiképpen el nem múlnak.” (Máté 24:35.)**

Olvasandó még: Máté evangéliuma 24:1-36; 24:35.

Háborúságok, békétlenség, sok nyomorúság a világban. Az Istentől eltávolodott ember mesterien tudja pokollá tenni a teremtett világot, amit az Úristen szépnek és jónak alkotott. Ma is népek válnak földönfutókká, milliók éheznek, járványok szedik áldozataikat a világban. S ebben a világban, ahol nemzet ront nemzetre, ország ország ellen sorakozik és vad dühvel pusztít népet, ebben a világban a békesség szigete országunk, Magyarország. Sokan fel sem fogják, mikor hazátlanná lesznek, mert hátat fordítanak Hazájuknak, hogy Istennek milyen nagy ajándékát dobják el maguktól, mikor önös és sokszor önző érdekeik vezérlik őket. Ugy tűnik sokszor, mintha a végidők jeleit látnánk magunk körül. Semmi sem a régi, nem olyan, mint valaha.

Világunk háborúságok és öldöklések nélkül is változik, átalakul. De vajon milyen irányba változik? Szebb lesz-e, jobb lesz-e, nemesebbé lesz-e? Vagy silányul, szegényedik, korcsosul. A XIX. században másfélszáz féle körte és almafajta élt Magyarországon. Ma keresik régi kertekben a még megmaradt régi fajtákat, hogy átoltás, megmentés a régi értékeket. Sokszor a múltba nézve tünődünk, jobb volt-e az, egyáltalán milyen volt.

Egyszer egy falusi kertben megkövesedett, jókora fadarabot találtam. Abból a korból, amikor még ember nem élt a Földön. A lelet hirdeti, hogy évmilliókkal ezelőtt volt itt szárazföldi növényzet, méghozzá abból a korból, amikor évszakok váltogatták egymást, hiszen a fa növekedési és nyugalmi periódusait jelző évgyűrűk jól megfigyelhetőek a leleten. De mennyire más lehetett a táj, mikor a mai Pitypalatty-völgy helyén trópusi, inkább édesvízi tengeröblök buja növényzettel termelték a szerves anyagot, hogy egykor kőszenné válva kibányássza azokat valaki, hogy lakásában, kályhájában felszabadítsa az egykor eltárolt napenergiát egy téli hidegben fázó lélek.

De múltba nézünk, ha nem is látunk benne tisztán, a csillagok fényében. A legközelebbi csillag fénye is négy és fél éves már, az alfa Centaurié. Vannak csillagfények, melyek több ezer éve úton vannak, sőt évmilliárdok óta utaznak a mindenség fagyos és sötét óceánján át, s csak most érnek fotonjaik szemünk pupillájába, hogy rácsodálkozzunk a mindenség titkaira. Vagy rádióteleszkópok, csillagászati távcsövek detektorai, hogy a tudósok valamit megállapítsanak arról, ami elmúlt. Milyen elemek alkották valaha a mindenséget, milyen átalakulások, kozmikus események zajlottak le egykor.

Változó világunkban minden változik. A régi gondolkodó görögök, akik között sok bölcsességet kereső volt, már megmondták: Παντα ρει. Nem lehet kétszer ugyanabba a folyóvízbe lépni, mert másodszorra az már nem ugyanaz. Az idő kerekét nem lehet visszafelé forgatni. Életünk sem az ma, mint tegnap volt. Jó pár év alatt a testünk sejtjei is teljesen kicserélődnek, nem ugyanazokból a molekulákból épülnek fel szerveink, mint évekkal azelőtt. És mi mégis mi vagyunk. Nem lettünk férfiból nővé, magyarból románná, reformátusból jehovistává, mi mi vagyunk. Van egy kontinuitás, egy folyamatosság minden változás ellenére. Az ősi növény mintázata ma is ugyanaz a szénben, a kőzetben, mint valaha.

Nagy töréssel akkor fog átmenni a teremtettség, amikor elmúlik az ég és a föld. De valami marad. De Valaki marad. A kontinuitást, a folyamatosságot, mint az atomjaiban, molekuláiban cserélődő testnél az azt megelevenítő Lélek azonossága adja, a világ létében a folyamatosságok a terek és idők feletti Örök Létező, az Úristen és örök Igéje jelenti. Ha ég és föld elmúlik az Isten Igéje akkor is és örökre megmarad. Minden megavul, elváltozik, de a teremtő isteni szó örökké érvényes. Elhull a virág, eliramlik az élet, írja halhatatlan költőnk Koltón, mikor a máramarosi havas bércekre tekint szeptember végén. Bizony fű a nép, reggel sarjad, estére megszárad, ha az

Úrnak szele fuvall rá, mondja Ésaías próféta. Ravasz László püspök pedig azt írja egyik prédikációjában, hogy úszó jégtáblán rövid ideig nyíló és illatozó virág az emberi élet.

A múlandóság díszletei mögött vegyétek észre, találjátok meg, ragadjátok meg az el nem múlót, az Isten beszédét, érezzetek meg minél többet az örök Szeretetből, lássatok meg minél többet az örök Jóságból, a tökéletes szépségből, ragyogjon életetekbe egy vezérsugár a Világ Világosságától, ami átvezet minden változáson a múltból a jelen küzdelmein át a jövőbe, végül az örökkévalóságba.

S akkor többé nem kell bánkódnod, mint akiknek nincs reménységük az ég és a föld elmúlásán, nem kell sajnálni azt, hogy földi esztendeinket, melyek mintha madárszárnyon tovasuhannának, megemésztjük, nem kell keseregnünk azon, hogy nincsen itt maradandó városunk, mert tudjuk, vannak odafelvalók, örökkévalók, soha meg nem avulók, örök lakozásunk az Úrnál. Az ég és a föld elmúlik, de az én beszédeim örökké megmaradnak. És megmaradnak azok is, akik az örökérvényű beszéd, Isten Igéje szerint élnek. Ámen. Várady Zsolt lelkipásztorotok

Lévay József: Gondviselő jó Atyám vagy

(Ez a vers — Crüger János 1649-ből származó dallamával — a református énekeskönyvbe is bekerült, 277. dicséretként.)

Gond - vi - se - lő jó A - tyám vagy
Lá - tom én, hogy min - den el - hagy
Óh, én é - des Is - te - nem!
E vi - lá - gon csak te nem; :||
Hoz - zád vá - gyom, ben - ned é - lek,
Üd - vőt más - tól nem re - mé - lek.

Gondviselő jó Atyám vagy,
Ó, én édes Istenem,
Látom én, hogy minden elhagy
E világon, csak Te nem!
Hozzád vágyom, benned élek,
Üdvöt mástól nem remélek.

Mint az alélt bús virágra
Megújító harmatot,
Vérző szívem fájdalmára
Csak te hintesz balzsamot.
Könnyű sorsom terhe rajtam,
Ha imára nyílik ajkam.

Rám-rám derül ismeretlen
Utamon egy kis öröm;
Azt is a te véghetetlen
Jóságodnak köszönöm;
Hálakönnyem tündöklése
A te neved hirdetése.

Gyenge vagyok, lankadoznak
Buzgóságom szárnyai,
Bármily híven vágyakoznak
Színed elé szállani;
Ó, adj erőt, hogy míg élek,
Egyedül csak néked éljek!

Ó, add, hogy ha majd bevégezem
E mulandó életet,
Lelkem tisztán és egészen
Egyesüljön te veled.
El ne vonjon semmi többé,
Tied legyek mindörökké!

KONFIRMÁCIÓK KÉT HELYEN 2018. MÁJUS 13-ÁN

RADOSTYÁNBAN 5 FIÚ (+1 fiú és 2 leány családjuk odakötődése révén Parasznyán)

KONDÓN 1 FIÚ ÉS 2 LEÁNY

„A DOLGOKNAK SUMMÁJA, MINDEZEKET HALLVÁN, EZ:
 AZ ISTENT FÉLJED, ÉS AZ Ő PARANC SOLATIT
 MEGTARTSAD; MERT EZ AZ EMBERNEK FŐDOLGA!
 MERT MINDEN CSELEKEDETET AZ ISTEN ÍTÉLETRE
 ELŐHOZ, MINDEN TITKOS DOLOGGAL,
 AKÁR JÓ, AKÁR GONOSZ LEGYEN AZ.”

(Prédikátor könyve 12:15-16.)

KONDÓI KRÓNICA, HÍREK

Az újbóri úrvacsoraosztás október 28-án fél 3-kor lesz. Előtte szombaton este 5 órakor bűnbánati istentisztelet a templomban.

Október 23-án fél 10-kor kezdődik az ünnepi istentisztelet.

Várjuk a **konfirmációi oktatásra** a 2006-ig született gyermekeket vasárnap szüleikkel együtt istentiszteletre.

A helybeli **óvodában** csütörtökön délután 3-tól tartja a lelkipásztor a hittan-foglalkozást.

A paraszniai **református iskolában órarendi beosztásban**, heti két alkalommal tartják a lelkipásztorok a hittanórákat minden osztálynak.

A múltkori lapszámunk óta **megkereszteltük Kondón**: július 8-án **Pálca Rózsát**, július 29-én **Borbára Zalánt**, augusztus 19-én **Sarkadi Gergő Istvánt**, augusztus 26-án **Tátrai Karinát**. Isten hozta őket közénk!

Eltemettük a múltkori lapszámunk óta Szombathelyen augusztus 10-én **kovási Kovássy László** Ausztráliában élt **90 éves atyánkfiát**, szeptember 3-án **Tóth Imréné Rinyu Mária 85** életét testvérünket, szeptember 21-én **Pócsik László 65** életét atyánkfiát.

Július 21-én megeskettük **Drabon Józsefet Csitári Annamáriával**. Isten áldása kísérje őket egész életükben!

Május 13-án 3 fiatal testvérünk tett konfirmációi fogadalmat: Geregúr Dorián, Jakab Rozália Ilma, Szabó Beatrix.

Isten dicsőségére adományok az elmúlt időszakban: **Antal Gyuláné 5.000.-, Kmetz Andrásné 10.000.-, ö. Lukács Jánosné 10.000.-, Csernely Lászlóné 5.000.-, Bencs Sándor és családja 5.000.-, Végső Gyula 5.000.-, Tresza János és családja 10.000.-, Bódi Lászlóné 5.000.-, Kántor Zsoltné 2.000.-, Pócsik Ferencné és családja 5.000.-, Újszászy Eszter 20.000.-, Végső Gyula és felesége 5.000.-, Tóth Tibor és családja 5.000.-, Szunyogh Zoltán és családja 10.000.-, név nélkül 5.000.-, Kántor Zsoltné 2.000.-, Kántor Zsoltné 2.000.-, Soltész Kálmánné 10.000.-, Pócsik Tibor és családja 5.000.-, név nélkül 1.000.-, a Borbára család Zalán keresztelőjekor 5.000.-, Márkus István és felesége 5.000.-, Tóth Lajos és családja 5.000.-, Pócsik Barna és felesége 3.000.-, ö. Fajder Gáborné 3.000.-, Tózsér Imréné 5.000.-, Sarkadi Gergő és családja 2.000.-, Kántor Zsoltné 3.000.-, Ráski Norbert 5.000.-, Borbára Zalán keresztelője alkalmából 3.000.-, néhai Sotkóné Körmendi Ibolya halálakor 3.000.-, Tátrai Katalin 5.000.-, Almási Károlyné 10.000.-, Pócsik Ferencné 3.000.-, néhai Pócsik László leánya 10.000.-, Kántor Zsoltné 2.000.-.**

Emlékharangzó volt március elejétől: március 4-én **néhai ifj. Csernely Lászlónak**, március 9-én **néhai Szűcs Juditnak**, március 11-én **néhai Szűcs Miklósnak**, április 2-án **néhai Szűcs Andrásnak**, május 10-én **néhai Szunyogh Miklósnak**, május 22-én **néhai Bertók Lajosnének**, május 24-én **néhai Nt. Várady Józsefnének**, július 16-án **néhai Pócsik Józsefnek**, augusztus 11-én **néhai ifj. Nagy Gyulának**, augusztus 20-án **néhai Virág Ferencnek**, szeptember 1-én **néhai id. és ifj. Almási Károlynak**, szeptember 11-én **néhai Pócsik Ferencnek**, szeptember 19-én **néhai Kovács Gyulának és feleségének**.

2018. július 22-én vasárnap délután 3 órakor **Hanván**, a református templomban közös megemlékezést tartott a Borsod-Gömöri Református Egyházmegye és a Gömöri Református Egyházmegye **Tompa Mihály halálának 150. évfordulója alkalmából**. Igét hirdetett Géresi Róbert püspökhelyettes, megemlékezett Tompa Mihályról Nagy Ákos Róbert gömöri esperes, köszöntőt mondott Szőnyi Tamás borsod-gömöri esperes.

Április 14-én dr. Csukás Zoltán nyugalmazott állatorvostól, egyházmegyénk választási bizottságának elnökétől vettünk búcsút a miskolc-avasi templomban.

Április 14-én szombaton templomtúra volt az amóti polgármesteri hivatal szervezésében. A ragyogó napsütésben megtett fásztó gyaloglás után a látottaktól élményekben meggazdagodva térhettek haza a résztvevők. Nemcsak templomokat láthattak, de a paraszniai babamúzeum kiállítását is megnéztük.

Április 13-án Demeter Zoltán bánhorvátai lelkipásztor szolgálatával eltemettük **Kurilla Attila volt sa-jóecsegi lelkipásztor** testvérünket.

KONDÓI HÍRNÖK

A Kondói Református
Egyházközség lapja
Szerkesztő és kiadó:
Várady Zsolt lelkipásztor
HUNGARIA-3775 KONDÓ
Szabadság utca 77. szám
Villámposzta:
kondoref@gmail.com
Telefon: +36/48/424-570
+36/30/639-2903
Honlapcímünk:
www.kondo.ref.hu
Megjelenik igény szerint,
de évente legalább egyszer.
Adomány az újságra
példányonként 50 forint.
Lapunknak szánt írásait,
a fenti címre kérjük.
XXVI. évfolyam 2. szám
2018. október

„MERT EZ AZ ISTEN AKARATJA, A TI SZENTTÉ LÉTELETEK.”

I. Thesszalonika 4:3a.

„FÉLJÉTEK AZ ISTENT, ÉS NÉKI ADJATOK DICSŐSÉGET!” (Jel. 14:7.) SOLI DEO GLORIA!

KONDÓI HÍRNÖK

KONDÓI EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA * XXVI. ÉVFOLYAM 2. SZÁM * 2018. OKTÓBER * SZERKESZTI: VÁRADY ZSOLT

A TARTALOMBÓL: * Október 23. * Vörösmarty: Magyarország címere * Luther nyomában jártunk * Lévay József halálának centenáriuma, reggeli és esti imádság * Magyar szemmel: 1111 éve volt a pozsonyi csata; az aradi vértanúk emlékére * Radostyáni krónika, hírek * Radostyáni Sion * Köszöntés a reformáció havában * Levél Olvasóhoz – Hitvallásosnak lenni * Igehirdetés – Isten ígéje örökké marad * Lévay József: Gondviselő jó Atyám vagy * Konfirmációk * Krónika, hírek

2017. október 23-i ünnepi istentiszteleten a kondói templomban

Az idén október 23-án is fél 10-kor kezdődik az ünnepi istentisztelet a templomban, majd jó idő esetén az életfánál folytatódik

Vörösmarty Mihály (1800-1855): MAGYARORSZÁG CÍMERE

Szép vagy o hon, bérc, völgy változnak gazdag öledben,

Téridet országos négy folyam árja szegi;

Ám természettől mindez lelketlen ajándék:

Naggyá csak fiaid szent akaratja tehet. (1832. február)

LUTHER MÁRTON REFORMÁTOR NYOMÁBAN JÁRTUNK

17-én belépett az erfurti Ágoston-rendi remetékhez, ahol a rend előírásait olyan példaszerű szigorral követte, hogy már 1507-ben pappá szentelték, majd 1512-ben a teológia doktora lett.

Egyszer, miközben a Pál apostol rómaiakhoz írt levele első részének 17. versén elmélkedett, hirtelen rájött, hogy mi is az igaz hit:

„Most kezdtem megérteni, hogy ennek az igének: az evangéliumban Isten igazsága jelentetik ki, az az értelme, hogy ez az igazság elfogadott igazság, mellyel minket a kegyelmes Isten igazzá tesz a hit által, amint megíratott: "Az igaz ember hitből él".

Ez a bibliai ige vezetett Luther új írásértelmezéséhez: Isten örök igazságossága tisztán kegyelmi ajándék, amelyet az ember a Jézus Krisztusba vetett hit által kap meg. Ezt az ajándékot semmilyen egyéni teljesítménnyel nem lehet kiérdemelni. Ettől fogva kritikusán szemlélte az egyházat, amely úgy tüntette fel magát, mint aki Isten kegyelmét egyedül közvetíti az emberek felé.

1512-ben a Wittenbergi egyetem professzorává nevezték ki, majd 1517. október 31-én a vártemplom kapujára függesztette fel 95 tételét. Ezek után támadták tanaiért, visszavonást követeltek tőle, majd azt megtagadva eretneknek nyilvánították. Mindezek ellenére kiállt hite mellett. 1525-ben feleségül vette Katharina von Bora-t, akivel hat gyermekük született, de közülük csak kevesen érték meg a felnőtt kort. 1546. február 18-án hunyta le örökre szemét.

2016-ban az egyházmegyei közgyűlésen hangzott el először, hogy végig kellene látogatnunk Luther Márton életútjának főbb állomásait. Az elmúlt év decemberében, Mályiban tartott lekész értekezleten tájékoztatást kaptunk az úttal kapcsolatosan Csoma László deregnyői, felvidéki lelkipásztortól, aki akkor még szervezte az utat, hogy az 2017. április 24-28 között megvalósulhasson. Izgalommal és kíváncsisággal vártuk a tanulmányi utat, hogy láthassuk azokat a helyeket, ahol Luther Márton élt és munkálkodott.

Hétfőn indultunk Miskolcra, huszonheten Magyarországról, tizennyolcan Felvidékről és ketten Kárpátaljáról. Hosszú és fáradságos utunk volt Wörlitzbe. Hajnalban érkeztünk meg, és végül elfoglalhattuk szálláshelyünket, ahol egész héten kitűnő ellátásban volt részünk.

Kedden délelőtt a Wörlitzi templomot néztük meg, ahol Csoma László rövid áhítattal szolgált az Apostolok Cselekedeteinek harmadik részéből. A templom megnézése után indultunk el a Wörlitzi parkba, aminek létrehozója III. Lipót Frigyes, anhalt-dessau herceg. A hatalmas park elején egy kastély áll, ezt körbe sétáltuk, valamint láttuk a templomot, zsinagógát, sziklaszigeteket. A szigeteken szirtek és barlangok találhatóak, valamint a délnyugati részen egy mesterséges rom és szobrok állnak.

Ebéd után Wittenbergbe kirándultunk. Luther 1508-ban járt először itt, majd itt élt hosszú éveken keresztül. Itt doktorált teológiából, professzori állást kapott és gyülekezeti prédikátorként is szolgált. Bementünk a Wittenbergi Egyetem udvarára, majd Philipp Melanchthon tanító házáat néztük meg, aki az ágostai hitvallás készítésén sokat dolgozott 1530-ban. Nem messze tőle található a Luther múzeum (Lutherhaus), ahova sikerült bejutnunk és megtekintenünk azt, ami több, mint 35 éven át volt életének és munkásságának középpontja. Itt lakott szerzetesként, majd családjával is, ma a világ legnagyobb reformációtörténeti múzeuma. Ezer eredeti kiállítási tárgy mutatja be a reformátor életét. Köztük a búcsúcédulás láda, a tízparancsolat táblaképe, portréja, szobája, kelyhe. A pincekiállítás a család mindennapi életét mutatja be, pici faragott bábukkal szemléltetve.

Ezután a vártemplom következett. Az emlékezés szerint ennek a kapujára szegezte ki Luther Márton 95 kézzel írott tételét, de az októberi időjárás miatt valószínűleg már másnapra sem maradt meg a papírra vetett

írás, de a másolata ma is megtekinthető bent, a vártemplomban. Ebben a vártemplomban van eltemetve Luther és Melanchthon, egyszerű síremlékeik is itt találhatóak.

Szerda reggel Dessauba utaztunk, ahol az autóbusszon tartott, út közbeni áhítat kiindulópontja az Apostolok Cselekedetei 4;11-12. volt, aminek számomra a napi üzenete: „Győzedelmeskedjen a hit, amihez megfelelő alázatosságra van szükség”.

Odaértünk az ottani lelkészegyesület látott vendégül bennünket, és dr. Reiner Haseloff köszöntött a 71. zsoltár 20. versével. Új lelkület jelent meg, a félelem, amit igen komolyan kell venni, mert nagy kihívás számunkra. Isten kijelentése szól: Ne féljete!, mert a félelmet vele együtt le tudjuk győzni! Mi a 134. zsoltárt énekeltük el köszöntésképpen. Utána előadást hallgattunk a mai egyházi életről, hogy van-e jövője a mai gyülekezeteknek. Ezután vásárlás, majd közös ebéd következett a vendéglátóinkkal, a Kartoffelhausban.

Ebéd után Lipcsébe utaztunk, ami Németország keleti részén található, a szövetségi tartomány legnagyobb városa, itt 1539-ben vezették be a reformációt. Először a Miklós-templomot néztük meg, ami 1565-ben épült azon a helyen, ahol két híres kereskedelmi út kereszteződött. Csodálatra méltó a templom belseje, amit 1784-97 között francia mintára klasszicista stílusban építettek át. 1989-ben a lipcsei tüntetéseken a templomban imádkoztak, majd az utcákra vonultak, s ez addig folyt, amíg a tüntetés meg nem szűnt, és Németország kettészakadt felei újra egyesültek. Ezután a Tamás-templomba látogattunk, minek orgonáján játszotta versenyműveit Bach, kinek szobra a templom előtt áll.

Csütörtök reggel Wartburg várába indultunk. A busszon a reggeli áhítatot Mátyás Sándor lelkipásztor a 119. zsoltár 26. verséből „Utamat elbeszéltem előtted és te meghallgattál engem, taníts meg a te rendeléseidre!” Fontos az út, és hogy mennyire esik egybe utunk Jézussal.

Wartburg vára Tübingiában található, Eisenach városa mellett, 411 méter magasán. Hosszú, lépcsős út vezetett föl a várba. Az 1068-ban épült várnak magyar jelentősége is van, itt élt Árpád házi Szent Erzsébet, de ezt a szobát idő hiányában nem tudtuk megnézni. Mi arra a szobára fókuszáltunk, ahol Luther 1521. március 4-től 1522. májusáig itt talált menedéket, hiszen Bölcs Frigyes választófejedelem elrabolta, megmentve ezzel a reformátort a birodalmi átok következményeitől, aki ezalatt György lovag álnéven írt és fordított, és itt fordította le a Bibliát. Szobája egyszerű: egy szék, egy asztal és egy cserépkályha, de asztalán ma is az Új Testamentum található.

Utunk Wartburgból Eislebenbe, Luther szülővárosába vezetett. Szülőháza az eredeti állapotot tükröző múzeumként működik. Többek közt bemutatja azt a szobát, ahol született, valamint ahol mindennapi életüket éltek. Néhány tíz méterrel fölfele található a Szent Péter és Pál templom, ahol megkeresztelték Martin Luderként. Megnéztük a főkutát a szentélyben, valamint az oltárt, ahol akkor imádkozott, amikor a vihar után megmenekült. Minden templom, amelyben jártunk felemelő érzést kelt, különösen a szebbnél szebb, díszes üveglablakok. A keresztelő temploma után hosszú út vezetett ahhoz a házhoz, ahol elhunyt, amit csak kívülről néztünk meg. Vele szemben van a Szent András templom, oda sem jutottuk már be, utolsó négy prédikációját itt mondta el Luther, itt ravatalozták föl 1546. február 19-én, és innen vitték Wittenbergbe a szász választófejedelmek kérése szerint, ahol eltemették.

Csütörtöki és egész heti tanulmányi utunk itt fejeződött be.

Megosztom most néhány gondolatban, mit is jelentett számunkra ez a néhány nap a maga szépségével, valóságával és igazságával. Eltelt ötszáz év, mégis úgy éreztük, ez a hit útja, amit egy igaz hitben élő ember megtapasztalt és átadott gyülekezeteknek, közösségeknek. Ha Luther nem küzdött volna a hitért, nem hallhatnánk a tiszta igazságot általa! Mindannyian örülünk, hogy ezt az utat végig járhattuk, soha nem felejtjük el ezt a csodálatos élményt!

Ezekkel a gondolatokkal indultunk neki a péntek reggelnek, amikor még egy hosszú út várt ránk hazafelé. Indulás előtt elköszönt tőlünk a kastély szálló igazgatónöje, valamint a Wörlitzi lelkipásztor. Hazaindulva a reggeli áhítatot Szőnyi Tamás esperes úr tartotta az Apostolok Cselekedetei 4. részének 23. és következő verseiből. Az ige az anyaszentegyház működésének kezdetéről szólt, nagyon jó párhuzam volt ez azok után, hogy az egyház megújulását, annak elindítását munkásságát követhettük egész héten. Szívünk és lelkünk egy lehetett ezen az úton, és láthattuk, Isten szeretete nem múlik el, erre lehet építeni újat és régit!

Hazafelé útba ejtettük Csehországot, a buszból láttuk Prága néhány nevezetességét, majd a Felvidéken át ismét hazánkba értünk, és esti fényeiben láthattuk gyönyörű fővárosunkat. Éjjel is elmúlt, mire Miskolcra értünk, Istennek legyen hála, minden rendben volt!

Örülök annak, hogy együtt lehettünk, és együtt látogathattuk meg egyházunk megújulását elindító, Luther Márton örökségét, ami még 500 év után is bennünk élhet!

100 éve halt meg LÉVAY JÓZSEF költő, műfordító, Borsod vármegye aranytollú főjegyzője, alispánja, a Sajó-völgy pacsirtája

1825. november 18-án született Sajószentpéteren. 1836-1846 között Miskolcon járt gimnáziumba, majd Késmárkon jogot hallgatott. 1847-ben Miskolcon joggyakornok lett. Szemere Bertalan írnokaként részt vett az 1848-as pozsonyi országgyűlésen. A forradalom alatt végig Szemere mellett maradt, csak Aradon váltak el. 1850 februárjáig szüleinél bujkált, majd Pestre utazott, és Bátor Miklós álnév alatt újságíró volt. Ekkoriban ismerkedett meg Arany Jánossal, akivel életre szóló barátságot kötöttek, és ebben az időszakban jelentek meg első versei is.

1852-ben visszatért Miskolcra, és 1860-ig a református gimnázium magyar-latin szakos tanára volt. A tanítással 1865-ben hagyott fel teljesen, amikor a főispán főjegyzővé nevezte ki. 1895-ben Borsod vármegye alispánja lett, de 1896 elején nyugdíjba vonult. 1918. július 4-én halt meg Miskolcon. Végakarátának megfelelően a sajószentpéteri református temetőben, szülei mellett helyezték örök nyugalomra.

Bár korának népszerű és elismert művésze volt, mára elfeledte az utókor. Költészetére a keresetlen egyszerűség jellemző, a vidéki élet apróbb-nagyobb örömeinek megéneklése. A kordivatot sosem követte. Műfordítóként több darab fordítása köthető nevéhez.

Lévay József: Két ima

Reggel

Istenem! Az álom karjából kikelvén,
Hozzád emelkedik hálás szívem s elmém,
Hogy az éjszakának mélyén nem maradtam
S kegyelmedből ismét új napra virradtam.

Adj erőt ez új nap megújult terhéhez,
Bátoríts, ha lelkem csüggedezést érez,
A kísértetek közt segíts, hogy megálljak
S örök menedéket csak benned találjak.

E napon is terjeszd áldásod a jókra,
A közel és távol hozzám tartozókra
S arra, kit leginkább vonz felém hűsége,
Az igaz szeretet édes köteléke.

Oh! Ne legyek soha kegyedből kizárva,
Hallgass könnyörgésem rebegő szavára.

Estve

Már setét éjszaka vesz körül engemet,
Pihenésre hajtom elfáradt fejemet;
Nem tudom, miképen fogad kebelére
A csapongó álom, a halál testvére.

Oh! Atyám, te virassz éjjel is felettem,
Őrző angyaliddal te állj őr mellettem;
Őrizz a zaklató lelki háborgástól,
Engedj megújulást a megnyugovásból.

Könyörgök nemcsak a magam jóvoltáért,
Hanem szeretteim éjjeli álmáért,
Minden szenvedőért, kire sorsa bajt hoz,
A ki a setétben tehozzád sóhajtoz.

Szent kezedre bízom nappalom', éjjelem',
Életben, halálban, Uram! Te légy velem.

MAGYAR SZEMMEL

1111 éve történt a pozsonyi csata

A pozsonyi csata 907. július 4. és 7. közé tehető időben zajlott, a Pozsony alatt. A kora középkor egyik legjelentősebb ütközete volt. Az Árpád-féle 895-896-os magyarok bejövetele után a magyar fennhatóság területe nyugat felé 907-re már megközelítette az Enns folyó vidékét, ezért akart a Keleti Frank Királyság döntő katonai csapást mérni a magyarokra, hogy megsemmisítse vagy jelentősen visszaszorítsa őket a korábbi frank területekről, a Morva Fejedelemség és Pannónia területéről. A csata a keleti frank sereg megsemmisítő vere-

ségével végződött, amelyben a Luitpold bajor herceg és a Theotmár salzburgi érsek is elesett. Szinte a teljes bajor nemesség életét vesztette a csata során. A magyarok újabb területeket nyertek az Enns folyóig, mely 955-ig a magyar határvonal lett. A honfoglalás e sorsdöntő csatával fejeződött be, egyben ez volt az első honvédő háborúnk. A csatát sokáig nem értékelte jelentőségéhez mérten a hazai történetírás. A győztes csatát követően több mint 120 évig nem lépett ellenséges katona a magyarok földjére. Így Árpád népe berendezkedhetett a Kárpátok-medencéjében, majd megszervezhette államát, a Magyar Királyságot.

Az aradi vértanúk

1849. október 6-án végezték ki Aradon az 1848-49. évi szabadságharc 13 honvédtisztjét, Pesten pedig ugyanezen a napon hajtották végre a gróf Batthyány Lajos egykori miniszterelnökre kiszabott halálos ítéletet. A bécsi forradalom évfordulójára időzített kivégzéssorozat a leverett szabadságharc utáni megtorlások tetőpontja volt, amiről a magyarság évről évre nemzeti gyásznapi keretében emlékezik meg.

Batsányi János (1763-1845): **BIZTATÁS**

A hazáért élni, szenvedni, s jót tenni,
 Ügye mellett önként s bátran bajra menni,
 Kárt, veszélyt, rabságot érte fel sem venni,
 S minden áldozatra mindenha kész lenni -
 Barátom! oly dolgok, melyek az embernek
 Dicsőség mezején oszlopot emelnek,
 S melyekért, bár, míg élsz, sokan nem kedvellnek,
 A jók sírodban is áldanak, tisztelnek.

RADOSTYÁNI HÍREK, HIRDETÉSEK

Az újbori úrvacsoraosztás október 28-án 10 órakor lesz. Előtte csütörtökön, pénteken és szombaton este 6 órakor bűnbánati istentisztelet a templomban.

A múltkori lapszámunk óta megkereszteltük Radostyánban: március 25-én Mészáros Meyla Carinát, május 13-án Kazai Tamást, június 10-én Balázs Liliánát, július 15-én Tóth Lászlót, augusztus 19-én Frank Marcellt, szeptember 9-én Lipták Odettet és szeptember 23-án Kohár Zarát. Isten hozta őket közénk!

Március 9-én eltemettük N. Szabó Lajos 58 évet élt, október 3-án pedig Antal Lajos 54 évet élt atyánkfiait.

Várjuk a konfirmációi oktatásra a 2006-ig született gyermekeket vasárnap szüleikkel együtt istentiszteletre.

A radostyán-parasznyai óvodában kedden délelőtt tartja a lelkipásztor a hittanfoglalkozást.

A parasznyai református iskolában órarendi beosztásban, heti két alkalommal tartják a lelkipásztorok a hittanórákat minden osztálynak.

Isten dicsőségére adomány érkezett: ö. Demeter Károlyné 5.000.-, név nélkül 3.000.-, Kazai Tamás 10.000.-, ö. Győrfi Gyuláné 3.000.-, Lukács Lajos 2.000.-, Tóth Lászlóné és családja 5.000.-, ifj. Tóth László és családja 5.000.-, Frank Viktor és családja 5.000.-.

Emlékharangzó volt február 24-én néhai Gulyás Jánosnének, április 17-én néhai Száva Pálnének, április 26-án néhai Goór Lászlóné Németh Erzsébetnek, május 5-én néhai Király Sándornak, május 24-én néhai Várady Józsefné dr. Gulyás Jolán Klárának, május 31-én néhai Jakab Józsefnek, július 6-án néhai Soós Lajosné Katona Ilonának.

Augusztus 21-én a református iskola tanári kara csendesnapon és úrvacsorás istentiszteleten vett részt Sajókazincon

Július 7-én jól sikerült pincefesztiválon vehettünk részt a felső pincesoron. Kiváló ételek, jó műsorok és kellemes hangulat volt.

Június 26-án a református iskola tantestülete tanérváró kiránduláson vett részt Hortobágy-Mátapusztán.

Június hónapban villámcsapás sújtotta a templomtornyot. Az égszakadás szerű eső miatt nem gyulladt meg a faépítmény, de a harangvezérlő automatika megsemmisült, a torony 2 helyen megégett. A helyreállítás részben megtörtént, de még nem tökéletes. Ezért nincs még déli harangzó.

Pünkösdkor ugyancsak Miklós Zoltán Hunor volt a legátusunk a budapesti teológiai akadémiáról.

Május 13-án konfirmált Radostyánban 5 fiú, Kazai Tamás, Nagy István Zoltán, Nagy Kristóf Milán, Nagy Marcell Benjámín és Szabó Béla Péter. 3 radostyáni fiatal, 1 fiú és 2 leány Parasznyán tett konfirmációi fogadalmat. Erősítse meg őket mennyei Atyánk, hogy hitvalló életet éljenek áldottaiként boldogságban!

Május 7-én a konfirmandus fiúkkal szalonnasütés volt, egy jókedvű délután.

Nagypénteken fogadtunk legátust Miklós Zoltán Hunor IV. éves budapesti teológus személyében. Húsvét szent ünnepére nem kaptunk legátust Debrecenből.

Március 11-én ünnepi istentiszteleten és felemelő ünnepségen emlékeztünk az 1848-49-es pesti magyar forradalomról és szabadságharcunkról.

RADOSTYÁNI SION

A Radostyáni Református
Egyházközség Lapja
Szerkesztő és kiadó:

Várady Zsolt lelkipásztor
HUNGARIA-3776 RADOSTYÁN

Kossuth L. utca 2-4. szám

Villámposta: rados-
tyan@gmail.com

Telefon: +36/48/424-570
+36/30/6392903

Honlapcímünk a világhálón:
www.radostyan.ref.hu

Megjelenik igény szerint,
évente legalább egyszer.

Adomány az újságra
példányonként 50 forint.
Lapunknak szánt írásaikat,
észrevételeiket

a fenti címre kérjük.

XXVI. évfolyam 2. szám
(61. szám) 2018. október

**„ELÉG NÉKED AZ ÉN KEGYELMEM; MERT AZ ÉN ERŐM
ERŐTLENSÉG ÁLTAL VÉGEZTETIK EL.”**

II. Korinthus 12:9a.